grauiores in futuro ratio nes tibi reddunt, & intolerabiles pœnas parant. Tantum namq; malum eſt ultio, ut etiam Dei benignitatem reuocauerit, & iam datam infinitorum peccatorum ueniam fecerit irritam. Nã qui decies mille talentorum condonationem adeptus, ſolaq; obteſtatione tantam gratiam conſecutus fuerat, cùm centũ denarios exigeret à conſeruo, hoc eſt, cùm delictorum aduerſus ſe admiſſorum pœnas repoſceret, ſæuitia erga conſeruum ſuum, ſeipſum damnauit. Neque ullam aliam, niſi hanc ob rem tortoribus traditus, & cruciatus, & decies mille talenta reddere iuſſus eſt: nullum ueniæ aut excuſationis locum inuenit, ſed

παρασκευάζει, καὶ βαρυτέρας ἐν τῷ μέλλοντί σοι καθίστησιν εὐθύνας, καὶ ἀφορήτους ποιεῖ τὰς τιμωρίας, τοσοῦτον γὰρ κακὸν τὸ ἀμύνασθαι, ὅτι καὶ θεοῦ φιλανθρωπίαν ἀνεκαλέσατο, καὶ δοθεῖσαν ἤδη ἁμαρτημάτων ἀπείρων συγχώρησιν ἠκύρωσεν. ὁ γὰρ μυρίων λαβὼν ταλάντων τὴν ἄφεσιν καὶ ἀπὸ ψιλῆς παρακλήσεως, τοσαύτης ἀπολαύσας δωρεᾶς, ἐπειδὴ ἑκατὸν δηναρίων ἀπαίτησιν ἐποιεῖτο παρὰ τοῦ συνδούλου, τοῦτ᾿ ἔστιν, ἐπειδὴ τῶν εἰς αὐτὸν πλημμελημάτων ἀπῄτει δίκας, ἐν τῇ περὶ τὸν ὁμόδουλον σφοδρότητι, καθ᾿ ἑαυτοῦ τὴν καταδίκην ἐξήνεγκε. καὶ δι᾿ ἕτερον μὲν οὐδὲν, ἀλλὰ τοῦτο δὲ μόνον καὶ τοῖς βασανισταῖς παρεδίδοτο, καὶ ἐστρεβλοῦτο, καὶ τὰ μυρία τάλαντα ἀπαιτεῖσθαι ἐκελεύετο· καὶ συγγνώμης οὐδεμιᾶς

οὐδὲ